

Gille Ruadh

agus
na h-ùbhlan

Nicola Moon • Kay Widdowson

Gille Ruadh agus na h-ùbhlán

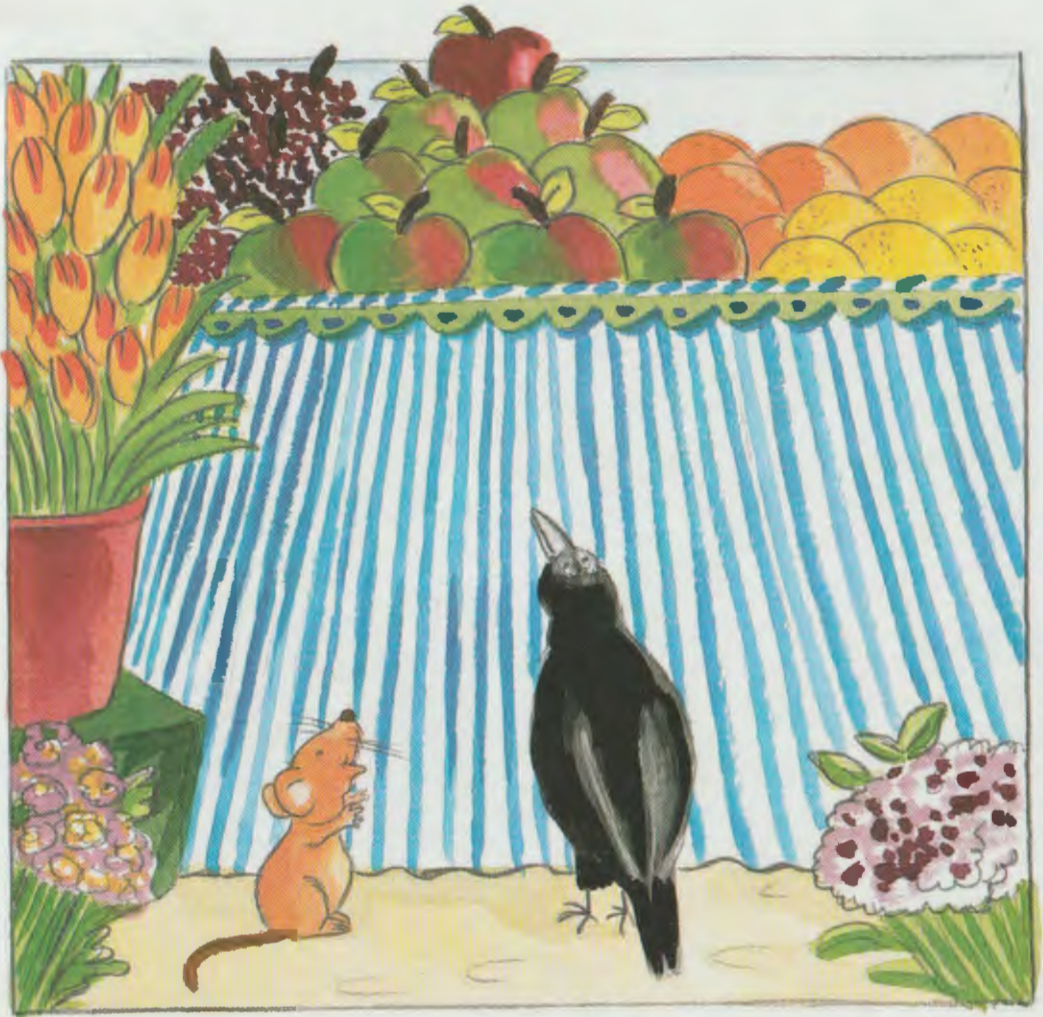
An teaca Nicola Moon
Dealbhan Kay Widdowson
A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnaill

STÒRLANN • ACAIR

'S e luch bheag a bh' ann an Gille Ruadh.
'S e eun mòr dubh a bh' ann an Sgiathag.
Aon là chaidh Gille Ruadh agus Sgiathag
a choimhead airson biadh.

“Tha mise a’ faicinn ùbhlan mòra,”
thuirt Gille Ruadh.

“An toil leat ùbhlan?” thuirt Sgiathag.

“Is toil,” thuirt Gille Ruadh.

“Gheibh mise an t-ubhal mòr dearg,”
thuirt Sgiathag.
Leum i suas,
ach bha an t-ubhal ro throm.

“Gheibh mise an t-ubhal,”
thuirt Gille Ruadh.
Leum e suas,
ach bha an t-ubhal ro throm.

“Haoi, haoi,” thuir Sgiathag.

“O, mo chreach!” thuir Gille Ruadh.

Thuit na h-ùbhlán far a’ bhùird.

Thuit iad chun an làir.

Roilig na h-ùbhlán sìos an rathad.

Ruith Gille Ruadh agus Sgiathag sìos an rathad.

“Stad! Stad!” dh’èigh iad.

“Tha sinne ag iarraidh ùbhlán.”

“An stad thusa na h-ùbhlan?”
thuirt Gille Ruadh.

“Stadaidh,” thuirt Sgiathag.

Chaidh Sgiathag sìos an rathad.

“Nach stad sibh!” dh’èigh i.

“Tha sinne ag iarraidh ùbhlán.”

Thàinig Sgiathag sìos air an rathad.

Sgaoil Sgiathag a sgiathan.

“Stadaidh mi na h-ùbhlan,” thuirt i.

Ruith Gille Ruadh sìos an rathad.

Bha na h-ùbhlan aig Sgiathag.

“A-nis ithidh sinn agus ithidh sinn,”
thuirt Gille Ruadh.

Agus dh’ith iad na h-ùbhlan air fad.